

- 1) XVI W. (1501-)
- 2) H* 16198
- 3) H* 16207
- 4) H* 16208
- 5) XVII W. (Gul. V) pp. 695)
- 6) HC* 16212
- 7) H* 6901
- 8) Gul. 1626

XV. Qu. 1159, 1-8

**Prestabili et rare
eruditionis viro**

Martino Mellerstat alias
Polichio ducali phisi
co et litteratorū
oim fauis
sori.

SW. V. Sp. 695.

XVI. N.

XV. Q. 4159, 5

SLUB

Wir führen Wissen.

GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK

Uniwersytet
Wrocławski

Faint, mirrored text bleed-through from the reverse side of the page, including the word "BIBLIOTHECA" and other illegible characters.

Hermannus Buschius Pasiphilus
Martino Mellerstat: alias Polichio
ducali phisico: Salutē plimā dicit.

Prelatus ad me laconismus tuus ornatif-
sime Mellerstat. in ipsis carnispruij vel
magis bacchanaliū diebus. tāte voluptati
mihi fuit: ut pre illo omnes festiuitates: lusus: sales: et
tempori accomodatos nihilifecerim. Delectauit me
statim titulus: delectauit adhuc magis eruditio tua
cū legerem. Itē sermo latin⁹: abscissus et castigatus
Videras ego multo ante hunc apologeticū opice et
barbare in poetas compilatū. Et ob id semp aliqd
tale: quale abste nunc graphice oīno ? scienter con-
flatū est. expectabas. Vnde ex facili potes conijcere
q̄z grata mihi tua hec editio fuerit. q̄z iucunda etiā.
cum ex tua bonas omnis artes. edolente officina ad
me puenit. S; de isto tuo theologo ut meā quoq;
sententiā teneas opus est mihi longiusculā ac pene
enormē terere epistolā. Vbi em̄ omnes populo osten-
tant qd cuiusq; artis est ibi iste meracissimarū inep-
tiarū excusorem se om̄ibus experiri hoc cupientibus
efficaciter cōprobat. Ridet a cunctis: et p̄ vanissimo
hallucinatore sugillat: presertim tamē ab illis quibus
potissimū se gratificari arbitrat. Hoc est a theologe
suis. Qui etiā dehonestatā ab eo nō ut ip̄e alios cre-
dere cogit defensaz vel laudatā theologiā. grauit̄
atq; indigne ferunt. Quis em̄ heresiarcha (nedū ca-
tholicus) adeo cecus vnq; aut temerarius fuit qui
asseueraret euangeliū christi qd p̄ concione fideliz
enarratur: in dies vmbriā esse et tenebras. Vir tempe-
rauit sibi credo q non etiā addidit laruas esse. Con-
tendit quoq; (et p̄ summā stulticiā) adfiruere nō pre-
cin̄ metro aut numeris pphetas: sed vaticinia

Euangelium vmbra & tenebrae

A ij

eorū postea ad certā legem rationēq; pedestrem co-
cta In quo stolidē nimis Hieronymo: Eusebio: Jo-
sepho: Origeni: Philoni: grauissimis testibus con-
tradicit. Sed quoniā tanta nomina fastidit: viroū
q; tam illustriū auctoritatē nauisfacit ac posthabz:
Rogamus euz nos semipagani dicat saltem nobis
qui nam igit fuerint compaginatores isti ppheticorū
versū. Proferat nomia. proferat auctores idoneos
Non cogat nos suis duntaxat verbis: quasi regio
3 edicto stare. Quod aut vult heroicis lyricosq; va-
tes eos fuisse: atq; hinc appellatione tali celebratos:
quod que a pphetis soluta ipsi accepissent subiecer-
int huiusmodi carminū generibus pedibusq; alliga-
uerint Quis nō impendio his ad risum cōmoueat?
Nova sunt ista. Gratulemur huic tempestati exco-
gitatū est: inuentū est qd tam multis seculis quotq;
extiterūt greci parite. et latini scriptores non animē
aduerterūt. Vnde scz lyrici poete: et vnde heroici de-
nominent. In eo frontē mihi videtur penitus am-
fisse q; affirmat et impudenter quidem Hieronymū
Augustinū: Ciprianū: Basilū: Gregoriū Nazianse-
num: Crisostomū: et horū similes: speculatiuā nō sa-
puisse theologiā. Cui opinioni fauentes manifestissi-
me parisiensi articulo condemnati sunt. Neq; ego
puro quenq; esse adeo incogitantes qui non potius
celebratissimo parisiensi studio assenciat: q; vni glo-
riabundo sibiq; blandienti sophiste: nisi melius (si
5 dijs placet) vni q; multis creditur. Nūc illud bone
deus q; ridiculosus immo q; falsum Egipcios non
fuisse antiquiores Mose. quasi nō multo ante Jo-
seph a fratribus suis venundatus in Egipto serui-
erit: et Pharaoni futurā famem predixerit. Aut qsi
non etiaz ante hunc longis eui spacijs Abraham ex
Iudea in hanc ipaz terrā comearit cū vxore. reliq;

fere omni familia. Sed fortasse his ille temporibus
fungos tantū in Egypto nasci solitos credidit. Itē
illud eque absonū est Abraham videlicet omnes artium
inventores p̄cessisse. Nā ante illū a filijs Noe mul-
ta ad Geometriā: Astronomiā: Arithmeticaq; prinē-
tia sunt excogitata atq; contradita. Auctore in suis
antiquitatibus Josepho. Sui aut Abraham filius
Tharet decimus post Noe an no altero et nonages-
simo sup̄ ducentesimo natus! Supra canē est re-
liqua consecrari: neq; omnia epistolare angustia reci-
pit. Sed hoc nimis fedū: tante doctrine ostentatorē
tantā cateruam barbarismorum et solecismorū vni
apologetico vel magis inuective (si rem ip̄az atten-
tius estimemus) inculcasse: insarcisseq; Nā cū apo-
logia defensio sit. Quis obsecro versavit homine
quis reprehendit: ut illi apologeticon scribere necesse
fuerit: At nō ppriā inquis caus. 3 egit: sed theologice
quaz poeta quidā poetice sue ausus est posthabere
O arguatorē vaniloquentissimū si quispiā huic er-
rori affinis extaret (que est eius in lites proclivitas)
nunq; mediisfidius illū latere pateret. Quo circa ni-
hil est cur dubitemus. ex q̄ nominatim deū nō oppu-
gnat: quin gracia auccupande gloriole (cuius auidi-
ssimū se ostendit) fabulaz hanc lepide cōmentus sit.
ymo sacrilege. Nam si verū est nominandus ille ait
et in diem ac lucē p̄ferendus: ut innocui suspitiōe tā
sinistra absolui expediriq; mor potuissent. Isto mō
noxios pariter et innocuos eadē calumnia involuit.
Et nisi vnusquisq; singularit̄ ad cause sue dictionē
venerit reus agatur. Quāobriē meo iudicio omnes 2
quidē impensius adhortandi sunt: quicūq; nectaree
poetice suauissimis litteris delectant̄ ut huic nō mō
theologo sed cani rabioso obuiant: suamq; famā et
estim. p̄nē ab hoc monstro in pessimā suspitiōez

abducta purgent asserantq;. Et quantum ad me attinet iam in harenam descendo: iam pugnam dico: iam mei in eum stili mucronem distringo: Tam gloriosum esse hominem theologum ut etiam ex mendacio famam aucupetur. Qui proficiscentem nonnunquam ex solido veroque labore gloriam popularemve auram nihil morari debet: et tanquam virtuti minime necessariam aspernari. Quod si laudes ex meritis etiam venientem ne respicere quidem sapientem oportet: quomodo minus eam captare illi licebit ex improbando penitusque illaudabili voto ac studio. veluti Phlegiaz quendam loquuntur Diane Ephesine templum incendere voluisse ut opere pulcherrimo consumpto: nomen eius per totam terrarum orbem diffunderet. Cui fortasse non erit simile hoc facinus pulcherrimum ut delicias et divinum poetices opus: fictis criminibus premere et canina penitus rabie lacerare. atque inde per ora vulgi sese ferre: et quasi triumphum aliquem iactare. O hominem laudis sitibundum qui ut propositum suum consequatur vanissimus fieri: hoc est: mendacissimus non erubescit. Nam si hec ita sunt que ipse sibi somnia fingit: aut plata tantummodo sunt: aut libello edita. Si plata tantummodo sunt dicat nobis quando: ubi: quibus presentibus. dicat nomen eius ex professo quem arripuit ymnus. o verius calumnias: non ita pugnis aera verberet. Si autem libello edita sunt. commoneat nobis ubi nam gentium iste libellus inveniatur: ut et nos eius copiam adepti. An etiam tam scrupulose erraverit illius auctor: (qua sumus mediocritate) iudicemus. Versiculus autem iste Cur fontem sophie riuos vinasque sacrate. ab eo tam putide tamque maligne cavillatus maximam illi ruborem incutere posset: nisi (ut iam semel dixi) frontem amisisset. Mirum si etiam nescit philosophiam frequenter et passim sacram ac divinam apostolice litari. Et si hoc improbe aut inscite fieri putat cogemur su

aspicari ne phia male a Cice. & a plerisque omnibus dif-
finita sit: eam humanarum et diuinarum rerum sciam
pronunciauerint. Sacra est ergo phia & diuina si di-
uinorum scientia est. Et huius fontes esse poeticas vel
solum Strabone auctoritas contra hunc importunum
locutorem euincet. Qui eam a veteribus ut prima quan-
dam phiam cultam veneratamque testatur. Non enim credo
ideo primas quandam phiam dixisse. Quod ab illa pueri
phie penetralibus destinati. tanquam a rudimentis qui-
busdam leuioribusque initijs eam auspicarentur. Sed quod nul-
lum in tota grecia antiquius eruditionis genus cele-
braretur. Nam Homerum multa sapientissime de deo.
de naturalibus. de moribus: de legibus: de animorum
immortalitate: ante omnes phos disseruisse nulli am-
bigit: nisi prorsus historiarum et antiquitatis ignaro.
Hunc tamen Ophius: Museus: Linus: multo tpe
antecefferunt qui nonnullas res diuinas ita eximie sub-
tiliterque investigarunt ut illas non in terris excogitasse
sed in celo ipsi aspectasse videantur. A quibus postea
phi que in id genus ab eis disputata circumferuntur ve-
luti ex mysterio huiusmodi promissis & condempnati sunt
Quod qui negat se indoctum probat. Vere igitur ille quisquis
est & perite scripsit. poeticam sophie riuos esse vinasque
sacrate: Si etiam ille casu hoc de theologia voluisset
intelligi: nihil propterea (ut tu etiam cordate sentis) pec-
casset. cum theologia longe posterius litteris tradi sit
cepta quam poetica (de illa enim intendimus que libris et
litterarum monumentis continetur) neque sic vilior. quia
recentior. ostendit. Est enim aliud priorem esse et aliud
nobilior. Prior est culmus quam granum ergo nobilior:
non assentietur huic conclusioni ut opinor. Nisi malit
prandium sibi dari cum iumentis quam cum hominibus. Quare
si non alia aut certiora aut grauiora attulerit argu-
mentum. nulli dubium relinquet quin ostentande disertis

tudine sue gratia mendaciū hoc callide adinuenere
ut sic facundus et doctus a semidocti vulgi assensu
qui stultus honorē sepe dat indignis: renunciaretur
Quod quā sit parū phō (necū theologo) cōueniens. Se
necam queso cōsulat Qui dementē et insanū cū iudi
care nihil cūctat quē clamores imperitorū hilariores
dimittūt. Musonius quā vulgaras obuiasque laudes
amare: turpe esse et indecorū phō asserit. Hec em̄ am
bitio in theatro fortasse histrioni nō etiā in scola the
ologo concedit. Sed ut ei iam suo sibi telo vulnus
faciā Non est p̄fecto theologus ut ip̄e videri cupit
Nā maledicere: mentir̄ et infectū p̄ facto criminari
nequaquā meo iudicio theologo opus est. sed fabula
toris (et rectissime fabulator est quā neque vera neque ver
isimilia affert) vel potius infamis. iuxta illud Glacii
nostri dicentis. Fingere qui non visa potest: cōmissa
tacere Qui nequit. hic riger est hūc tu romane caueo
Qui rogo sunt illi: bone theologe quos ais theolo
gia loco suo pellere ac ceterorū illi intellectualiū ha
bitū monarchiā eripere voluisse. Istud est palilloge
(ut nunc in teip̄o vere agnoscas crimen quod alijs
falso obiectas) Istud est in quā mussitare et spargere
voces in vulgū ambiguas. Ac uti de Hāmbale aiūt
toto terrarū orbe hostem taz sancte (quā est poetica
quā sisse scier̄. Et quo prodire cōiūcio cur poete
apud aliq̄s loco parū habeant honesto. Et cur taz
salubri studio nō inhietur (Attende quā apte v̄ba hec
in te retorque. et possint. Et quicumque in eo te machi
natū esse rem iniquā dixit non procul a vero absuit.
Videris mihi. bona tua venia dixerim. nepotulus
esse Thersite sine v̄llo iudicij negocio ita loquentis:
ut se loqui nescire oibus facile psuadeat: quo morbo
laborantes: locutuleids: blatterones: et linguaces an
tiqui vocabant. nō theologos: qui paucile

cum specti: granes dinoscunt. Pudeat te ergo vsur-
pare hoc nomen: cui contraria rā maxime cōmittis
Bone deus si oīno cupiebas nouus auctor haberi:
et si fermentū istud in auspicate ostentatiois silere te
nō paciebatur: potuisti ad conciliandos tibi imperi-
torū annos alia via grassari: nullūne letius sugges-
rebatur argumentū. Crede mihi hoc: crede in q̄z: odi-
osa res est: carpere et accusare: etiā si ratio nō desit.
et q̄z plausibile est: defendere ac tegere: tam inuisum
est nunq̄z os nisi ad calumniā et cōtumeliā aperire.
Miro: et adeo demiro: te homiez tante sapientie et
auctoritate quāte videri cupis non aliquāto satius
durisse: rei favorabili q̄z ingratis et male vacare. Sz
vt ad te respiciā mi Martine Mellerstat (si nō oīno
fabulosa est Pythagore illius Palingenesia) in hūc
anima Xanippes fortasse immigrauit: que morosi-
tate: iurgijs: iracundia: et multioribus molestijs cot-
tidie olim socratem exagitauit. An hoc etiā ad Perfi-
anū caprificū spectet q̄ opuscula sua Grecis titulis
semp inuulgat. Euge: omnia grece cū sit turge magē
nostros nescire latine. Et vt plane tibi nūc loquar
videtur mihi penitus latina ignorare Non em̄ tam
horrore implegus: atq̄ impeditus: et inaequaliter hie-
tus: globosus: congestus: inenodabilis: capillus ille
Apulei fuit q̄z stilus et character dicendi: quē in apo-
logetico et palilogia sua tam bella: ad lineam et per-
petuo tenore: a carceribus (quod aiunt) ad metan.
obseruauit. Si sententijs etiam et materiam palilo-
gie (in qua multo maxime sibi placet) estimes.
Nihil ibi nouum: nihil insigne comparet: preter
errata queppia crassa et pinguis. Si qua aut̄ utilia
et nō improbanda ex Bonauētura et nōnullis alijs
mendi cauit interdū. Potius e plenis fluminibus ea
petant meris lris dediti q̄z circa hec mendicabula:

Veluti amarū aliquē lacū et turbiduz: hereant. Sed
heus tu: vidimus etiā illa tria millia heroici generis
carmina: digna certe: que non in vicum deferantur
vendentē thus et odores: s; in latrinā magis: quibus
utinā egregia pncipis Alberti facinora. nō ita inqui
nasset: meminissetq; potius Horatij dicentis. Est o
perepreciū cognoscere quales Ediuos habeat belli
spectata domiq; Virtus. indigno nō committenda
poete. Nā veluti tractata notā labemq; remittunt
Aetramēta: fere scriptores carmina fedo: Splendida
facta linunt. Hactenus ex Horatio. At tuus hic the
ologus oīno Gellianū illū grāmaticū expmit: opti
meq; effingit. remotarū questionū nebulas et formi
dines imperitorū animis offundentē: et tamē vboꝝ
tempora pueriliaq; meditamenta ignorantē. qđ vel
Cimbrī sui de ipō testant. S; faceſſat hic bouinator
neq; frugi: neq; ope probe: quē non puduit sacratissi
mā poetice: nullo iure incesſere: cui attamen spiritū
debet. Nam vt fama nunciat nisi hec ei questui fu
isset olim (licet plagis pene innūeris eā rancidus ipē
et inutilis pſeſſor: disformaret) fame perisset. Euentus
tamē neutiq; bono in sanctas musas virulentā vi
brauit linguā. At te em̄ ita contusus est ratiōibus ita
euctus argumentel: ita leuissimarū rerū ignoratiōe
notatus vt posthac sit om̄ibus fabula futurus. Ce
terū habeo librū vnū Epigrāmatū quē emendatus
p̄ve diem emissurus sum. Hunc Frederico principi
tuo cū epistolā inscribere destinavi. Instigāt me ad
hoc Illustrissimi huius ac pariter Hūanissimi duce
plurime egregieq; virtutes: quas hic mihi certe non
pauci delinuerūt. Fauet Iris (vt fertur) et p̄sertim
humanioribus. Iusticie et armō:ū eque cōsultus est
Bella nō puocat: non etiā timet: in quo 7 modera
tionis: et fortitudinis laudē vendicat. Nu... etia;

suauitate delectat. Quod vel horum omnium maximum est studio-
sissimum esse dicit eius virginis: que humani generis
medicū: liberatoremque in lucem edidit. In cuius ego
landem non quidem perpetuo argumento: sed quo magis
varietate opus placeat centum Epigrammata cotidie
meditor: eaque omnia tuo istius ornatissimo principi nū-
cupare decreui. Quod ut facere honestius possim (que
mea est impudentia) te doctissimum hominem ego vir in ci-
uitatis litteris audacter precibus onerabo: ut mihi stu-
dium tuum: operamque permittas. Quod si impetro: mihi
letabor: tibi vero bona omnia faustaque precabor. Vale
et hoc in virosum Epigramma lege.

In Virosum

Perdere virosi vos inuida lingua parabat
Numina: Quis fontes: et nemora alta placens
Que canitis superos: investigatis olimpi
Sidera: magnorum conditis acta ducum
Que iuuenū flammis: et libera vina notatis
Et teneros: nimia lubricitate: dies
Que castigatis liuenti carmine sordes
Plangitis et tragico gesta nephanda choro
Que nostis causas: abstrusaque semina rerum
Temporaque et longo secula cana serua
Que folijs siluas: et humum vernantibus herbis
Spargitis et rigua prata fouetis aqua
Que cultus agri: speciesque docetis equorum
Lanigeras pecudes: mellilegosque greges
Que salis et mundi tractus percurritis: atque
Intactum vasto linquitis orbe nihil
Perdere vos inquam virosi lingua parabat
Flauit et in morem fluminis ore minas
Sed illic incursum: et monstrum contudit ausus
Nouerstat: vestra factus in ede senex

Pegasides merito persoluite munus alumno
Explosus redijt quo duce vester honor
Vos quoq; Saxonū domini: quos bellica virtus
Et decorant eque Pallados arma sacre
Martinū solito spectetis lumine semper
Crescat et huic vestro plurimus ore favor
Sed qui nō tepeat: sed qui liuentia rumpat
Pectora: Qui vires firmet alatq; nouas.
Lipfica tuq; tui: nomen venerare Poltchi
Barbara qui tellus ne videare facit.

Kong. kup.: M. Gens - Julianska Fdk w PKZS (2018/1)

238

17.

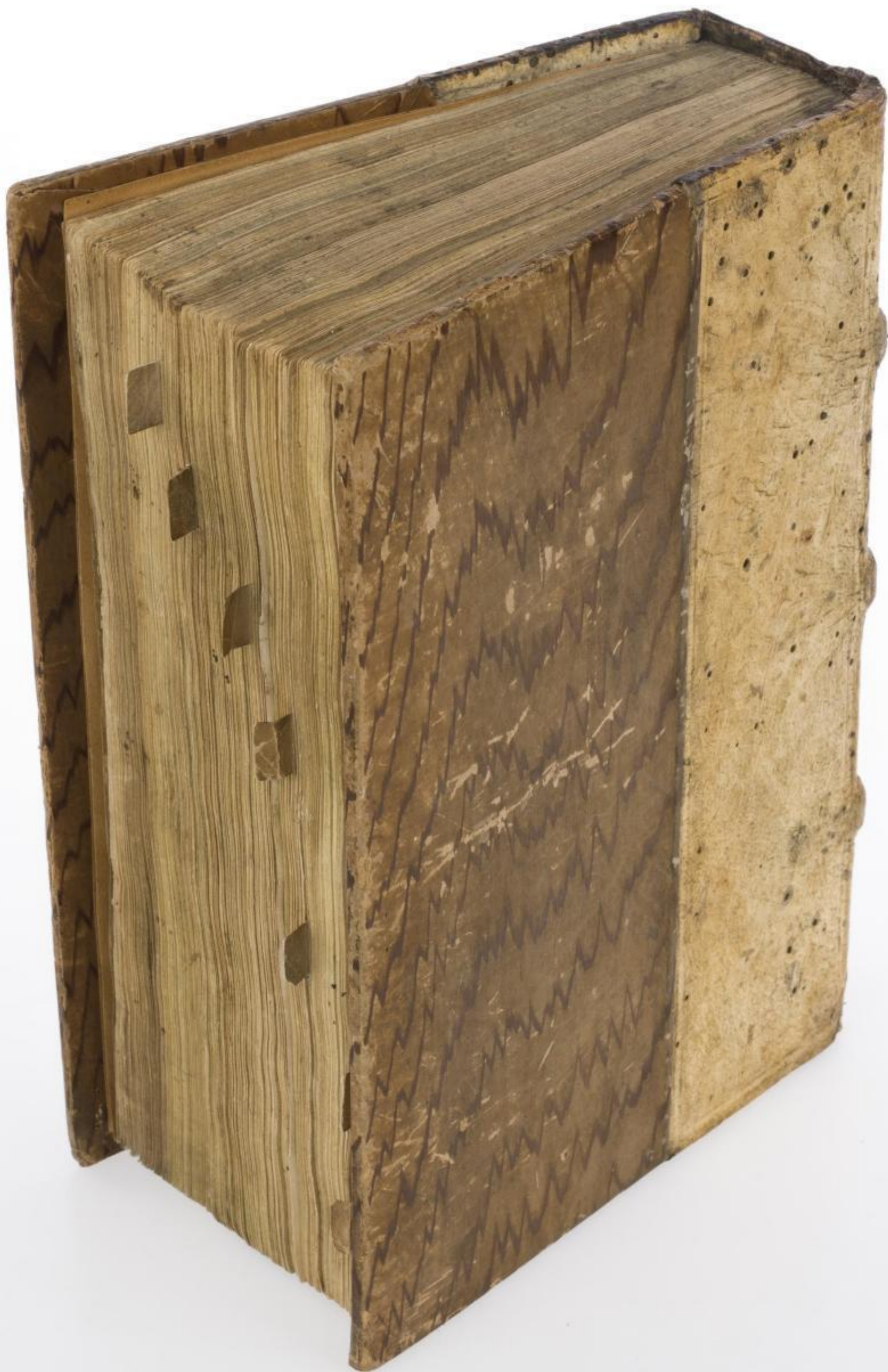

238

17

hominis in genitum habere filium in tempore humanari
disponeret: si epules fortiores: denegares et inobiles re
parares: splendet ea deus in es faceret: / a quam natura pie
uoriscado nobilitate peroidit: suabitaria nobis nobilitate
estitueret: a eo quilibet regni celestis efficeret. / Quod faci
mus: ut in salubri scilicet erat ab eterno super benedice temp
scilicet suis archano consilio recodit: ita / us / Abrahe san
scilicet patris hie nec hodie lactis comendata fide: in cuius se
mona omnes sent benedicende generationes est perulo
dura enim / angu / ha / ergo / us / qui / scilicet / futurus est
animo / omnia / posteritas / figuram acciperet saluatore / sup
gulari quando in em / nescia / et / condicione / ceteris / prestatet
desunt / nemo / alijs / conspicatur / in / mala / malum / sentis
angere / de / ser / uis / aut / condico / quibus / christi / noster / pie
scilicet / in / singulari / delectu / nobilitate / effectisset / Ideo / q / er
sup / scilicet / in / uolens / a / substantia / nasci / uoluit / ne / contem
nuerit / in / manu / criminu / in / manu / haren / ib / conterer
scilicet / in / manu / sed / or / proprias / et / re / terras / ad / in / or
scilicet / in / manu / sua / benedictio / ita / generolum / effectit / ut
scilicet / in / manu / de / cui / ponit / res / tot / de / reges / ac
scilicet / in / manu / pro / ducem / qui / a / christo / primu / in / semore / abra
he / nobilitate / quibus / christum / secundu / carne / natu / in / heb
scilicet / in / manu / de / cui / contestant / Et / quo / iteru / no / par
scilicet / in / manu / non / a / uis / omnia / a / d
scilicet / in / manu / a / tra / regis / nobilitatem / ex / christo
scilicet / in / manu / quod / am / limite / er / p / t / an / toto
scilicet / in / manu / a / quibus / tot / an / quos / comine
scilicet / in / manu / a / reges / in / ritual / quod / an / d / m
scilicet / in / manu / a / quibus / et / nulla / ciuili / aut / hu
scilicet / in / manu / a / illis / res / quod / non / ab / uis
scilicet / in / manu / a / quibus / in / uis / ho / m / n / t / ones
scilicet / in / manu / a / quibus / quos / humiles / huil
scilicet / in / manu / a / quibus / in / uis / facter
scilicet / in / manu / a / quibus / in / uis / quos / dices
scilicet / in / manu / a / quibus / in / uis / in / uis / a / potentia

.41. aijensD
36 ni fidojuz
210 Galat 39
auioi ordiluz
.8. mucioul
.11. mucioul
.41. mucioul
Dij. 3. lerech
.05. mucio. 2
Genesis 12
De Christi pa
rentela
Obiectio de
Christilinea
33 aaiidofz
aijquid aijquid

manum operi adigat / et manum primo mouens / sequit in
 instrumentū cogit / ac sic manus motione instrumenti dire
 ctione / illudipm affigit in materia sua arti subiecta / ut
 sic ipa materia forma suscipiat ea eductā / nō quidē manū
 nec instrumentū similitudinē sed ydes quā. In mente sua artē
 fieri gerit effigiem potit tenentē / cui ydes directioe manus
 artificis et instrumentum mouentē / ac sub illa ydea / velut
 sub exemplari regula quodā osum sursumq ducunt ad hu
 iusmodi formā potit / q̄ alterā in materia subiectā inducitur
 autē / nec denigant instrumentū lapsa op̄ artificis / aliter
 q̄ si erigebat ydea / p̄ducta effigiatū / sic de motu cibus de
 hiū credunt / sicut existimandū / ut p̄p̄tē q̄ p̄habētes in suis
 motib⁹ omnium rerū formas / p̄ imperiū intellectū / celū velut
 q̄dā instrumentū suū efficiētē inducēt / mo in r̄x celis / cōtra
 rursū / quibus sic motus / virtutes cognū celestiu / actiua in
 elementis se ubiaria possiua vicinānt / et sic formas etiam
 latentes / ac in p̄p̄tē p̄ducunt res / quibus antea grāuida
 mundi elementa / nō p̄p̄tē p̄ducunt / p̄ motū celestiu facta sunt
 / vnde effectū naturalē in se p̄ducunt nō quidē assimilati
 celestiu figuratiōni / cum nō p̄ vitiole ac chaus de neq̄ tenes
 p̄p̄tē in ehere / ceruo / ut ad eop̄ cōplac hęc animāria
 et celestia aut q̄q̄ plura naturalis proles effigientē sed
 potit motuū / sicut / sicut forme motuū / earū imp̄p̄tē hęc
 res natura p̄ducit assimilantē / saluta nō hominū assimilati
 loq̄re quā effectū quilibet particularis agentis suo particulari
 ad equatū assimilati / quoniam in se effigias / omnibus a for
 ma motuū cum particularis effectū sine mutatioe / quas for
 mas p̄ rerū variatioe / variānt motuū / motuū / ut sepe
 dixim⁹ / In p̄p̄tē suā p̄ducit / motuū / impressas / quo si cō
 quido p̄stare poterit / q̄ quilibet quō scō motuū formis
 immaterialib⁹ / forma rerū materialū dēvian possunt in
 istis inferioib⁹ / ut sic ut aristotelice p̄sentētes / sentēcie dōte
 factū / sicut sicut fieri / in natura / factū / que
 admodū ea q̄ ex lapidib⁹ / donā facta ē / dēvian / tōt sentēcie

Applicat exem
 plum ad motū
 onem motuū

In dō dō
 quō motuū
 tōt

Septimo et 12
 metaphisice.

31

innumereabilibus piscibus pueret alimōti copia subūmītra
quid panthoria oris pētrēta fuluī auti pondere prestabi
lino / quid Sclētia crassia / quid bohemīa glebe vberitate
ac vim edibilis generē referit / quid austriacā regione deniq
cū hīro thēnoq; heluētis bacho celebratis / quid thoringi
a salūdicā feruētis / quid misna pater reliqua hūano vsu
oportuna / quoz nullo pētra deficit omīgenis mīneris ar
gento cupro / calthe stanno ac plumbo exquisitius / argento
inq; q̄ effoditudo nulla sub celo regio fortunatio / vīregaliq
copiosior / quippe cū plerūq; octo cubitoz effossa tellure it
in lucem argenti mīne se pandat / vī hīs liquet quōd terribi
lem quem dixit montē indies susfrandi graui caueatim
psodiūt / qui etiā ex insune sortis hominib; ad milia dēca
eoz triginta semestri vel opesunt ditati / taceo vīdos fran
cōnes / et qui sub frigidō ari siccōa legūt hīc mīne in siluis
nobiles suēdos / dēnt; cūmbios cū noīcīs ac cum vīdēli
cīs ac hēsīnos mīntas cū siculis / ac mollissimā celo cam
paniam / pater illi de finis ac aduāricā mīnis pberē
omīnī plantā cōtē dēnt; calcos bocha uosq; cū pēgemīs
gallis / mīreabili et diuerso dono sigillatim ex celi impresio
nib; ad vīrū abundātes mīnto q̄ reliqua / que quisquis p
tūis in oīs itā aliq; solo abundate et noscēt sēnt; / nōne
hēc omīa dāta vīstīcētā mōtū celi beneficio p orbim
ptimū / ac vīdēt; in mīnātales sunt collata / taceo tamē
in plāta frōpātisq; dēnt; pēgenāis suētū vāricōz et p
anūmātiō hēs dēnt; op mīreāq; diuersa / ē cō hēm etiā
cōpales diuersissimōs figurās / quib; hī bipedes alq; mo
nopedes alq; laris quib; / alq; pōtētis pter solūm labis
quo innumereabilib; vālis distinctionibus / sē in diuersa
mōdi cōmātibus p sētēt; pter eo flumīnā cū fontibus
mīnces cū vāllī dēnt; vārietate multiplicatis / vī illine
sq; pēruēgīnez hūc alse / illine cerine / alie pondice / alie
dērose / hē bīumīnose / et diuersi generis mīnerāū gustū
vītanēz offēdunt; transeo tōt; subterranēz caueatū

non possunt alio sine religiois moderare habenas quin for-
san precipites / bonis exemplis paulisper ad sacrificia circumiens
celi exhibenda puoluerent: i irritamentum et puocationem celestis
summi maximeq; dei / duntaxat summa laetitia honorandi et ad-
orandi cui sit gloria q; e clara cum laude noticia nunc et penititer .

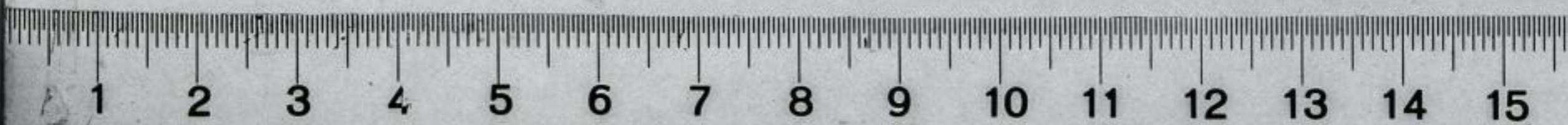
¶ Optato tandem operis calce positus: candido lector: id te unum iterum atq; iterum commonitum velim animo pensites / philosophie locos / quibus de nobilium celi animarum et orbium motricum condicione agitur / inter oim difficillimos / vel Aristotelico Commentatore / esse designatos: ita ut in duodecimo prime philosophie dicere non erubuerit Averrois: illic lapsus fuisse sapientium ubi de motoris et motus dispositioe / conari fuerint perscrutari: improprie cum hec ipa que nature sunt liquidissima / nobis non nisi ce- cumentibus obrutibus obueniat complectenda. Quae si animo revolueris / facili veniam me assecutum confido / si plura in hoc ope / anceps lance indifferenter suspenderim / opinionum narratione contentus: Si etiam plurima / velus viribus superiora declinauerim. Ac aliorum adiectis sententijs / plus externis animinuculis q; meis tantam arcem conscendere ephippijs prenderim: qui neq; dubitare multos esse et auctoritate et litteris longe maiores / se audito: os q; tante difficultate doctores profiteri malleres: quos me nequaquam eximies sententiae: errari neglectiq; veniam / bene autem dicui gratias deo optimo maximoq; persolui hortor ac rogo .

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

S. J. P. Ad Musas et poeticen a. M. Meller
stadeducali physico Artium et medicine docto-
re: renovatas: Congratulatio

Gaudete o redices pariter speretq; sorores
Gaudia non vobis dissimulare licet
Impiis letos Augusta poetica vultus
Profer: et ambrosias o rediuvna comas:
Ecce cucullatus: gravis: ampullosus et asper
Et mordax: tetricus: hispidulusq; sopus
Qui pridē Isthmiacas se dispulisse sorores
Te quoq; cū toto iactat abijisse choro
Pellitur ipse procul totoq; fugatur ab orbe
Cogitur et mucro pulvere adire larem
Lucifugas inter blattas: tineasq; vagantes
Rumpitur: attritē dentibus atq; fremit
Dum coleris: dumq; effereris: veneraris vbiq;
Dumq; sedes alto: aspicienda throno
Circumfusa tuis circūstipataq; musis
Et phebo auratā percussente lyram
Dumq; serenatā fulvo diademate frontem
Et cingis varijs tpa flava rosis
Usq; dolet tantos sese tibi adimere honores
Vel saltē antiquū non potuisse decus.
At tua q; totū vigeat mō fama p orbē
Uz q; iterū a siluis iā revocata nites
Uz quoq; non solitū murmur: maiusq; susurrū
Nascitur: et maius nomen vbiq; tibi
Hoc fecit docti non terrena Musa Polychē
Hoc fecit dñi: sedula cura mei

nos in Germaninis Buschius Pasiphilus q̄ uos
et: or Martinus Mellerstadius Polichio C. 100
nos e dicitur physico: Salute Plinia dicit: 100 q̄
tuor: 100 q̄ animon amia dicitur 100: 100 q̄
100 q̄ 100 q̄ 100 q̄ 100 q̄ 100 q̄ 100 q̄
aidop maffio Mellerstadius in ipso carnispanij vel
100 q̄ 100 q̄ 100 q̄ 100 q̄ 100 q̄ 100 q̄
mibi fuit ut pre illo omnes fessitantes: lusus: sales et
tempore accomodat os mihifecerim. Delectant me
statim titulus delectant adhuc magis eruditio tua
et legerem: Ita sermo lacrimis abscissus et castigatus
Videras ego multo ante hunc apologetica opice et
barbare in potestas compilata. Et ob id semp aliq̄
talexquale abstinentia prophete dicit q̄ scienter con-
flatus est expectabas. Unde et facili potes conijcere
q̄ gratia mibi tua hec editio fuerit: q̄ in eunda etia
cum ex tua bonas omnis artes adolente officina ad
me puenit. Sed de isto tuo theologo ut mea quoq̄
sententia teneas opus est mibi longiuscula ac pens
et norme tere epistola. Vbi enim omnes populo ostend
cant qd cuiusq̄ artis est ibi iste mera assimilata inep
tiam excusorem se omnibus eppari hos cupientibus
efficaciter eprobat. Videri a cunctis: ip̄ damissimos
hallucinatoris singulariter preferas tamen ali illis quibus
potissimum se gratificari arbitrat hoc est a theologo
satis. Qui p̄ta de honore ab eod̄ de sp̄ datus cre
dere cogit defensaz vel laudat a theologia. Graviter
atq̄ indigne ferat. Quis enim hereticus a neda ca
tholica) adeo creus d̄ n̄ q̄ aut tamenatus fuit qui
affertur a angeli chusit qd p̄ concione fidelis
et terra curip dies umbra esse et tenebris. Vir tempe
rante sibi credo q̄ non etia addidit latras esse. Con
tendit quoq̄ et ip̄ summa stulticia ad fructe nō p̄ci
clit. In metro ammanera pphetae sic dicitur

Evangelium malza 9 cantos

Illusterrimis Saronie Ducibus
 Conradus Wimpine post debitas
 observantiam. Orationes in christi-
 ano deo.

Non mea culpa nec meis comerit. Illusterrimi prin-
 cipes ad pietissime gratie vestre numina summi-
 lacomisi auctore. Pertrahor
 Qui nihil de viro male merui. Nec cuius me insinu-
 lat. Doctos portas scriptis meis vspiam contrectavi.
 Sed fuisse quenda (ipse scius est) qui res christiane reli-
 gionis sacerrimas leuibus nugis ac salibus inspergere
 natus. sacre theologie caput. originem fundamentum et
 fontem ipsam poetricam insutueret. Diuino verbi de-
 clamatores puicatum publice cochillus ronchibus in-
 lectaretur. Et in id ignominie genus exquisitis carili-
 nibus adhuc sup extantibus tota vrbis incessaret. Ad-
 versus hunc. q rem indigna neminem christiani nomi-
 nis poeta probaturu considerem. hortatu quorundam
 diuini verbi declamatoru. apologum defensoru quoti-
 die connect. Clara vel voce in eo prestatu. ac opere
 protestationem prorsus insecutus. nolle me nec huma-
 nas literas. aut ear studiosos. vilo pacto labefactare
 maledictis ledere. aut pno verbis vllate. obuer-
 Confusus hinc neminem christiani sanguinis homines
 si mentis compos esset. tam sancto insitento replica-
 turum. Quis etiam si forte. vt imperite si semper au-
 datior est temeritas. ex idrotis aliquis. molitrus ice-
 infidias. minime tamen id de Laconisim auctore con-
 necesse. quem in his erroru latebris non disquiretem.
 Nec p ingravescenti etate tot hugalia meditari putare
 Sapposius medicis. si qua didicisset. medica tractare
 laiare. et his fama fides. querere.

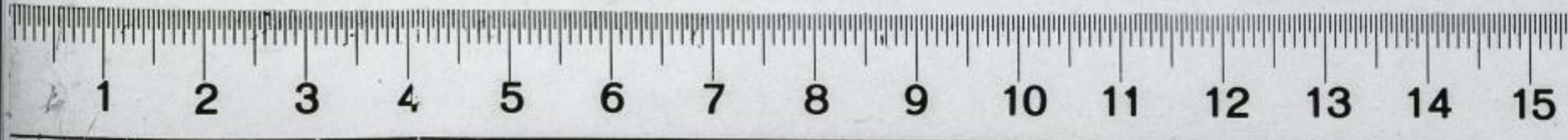
24

Hom. Quas
 m. d. n. s. m.
 v. d. s. m. s.

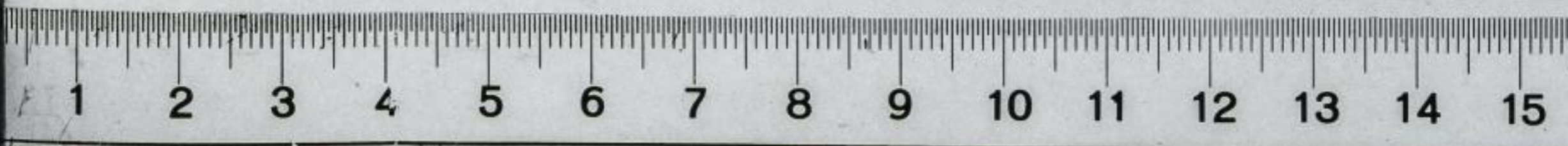
v. d. s. m. s.
 v. d. s. m. s.
 v. d. s. m. s.

v. d. s. m. s.
 v. d. s. m. s.
 v. d. s. m. s.

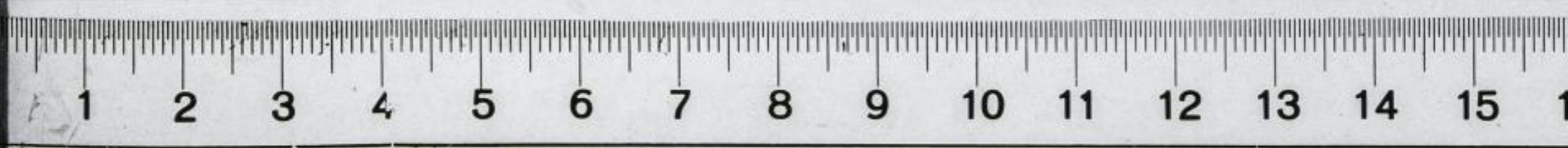
v. d. s. m. s.
 v. d. s. m. s.

	Sunt autem arduae quibus	81
	siu in theologia profecto periculo	71
	sup percaidol: no mensili qumaxime	
	memorable posteritati debet: hifi	81
	W: qd a paxim verborum posuit	
	partim in manu vehimantia in	
	prohibita quibus in theologia	91
	ad doctos p d p n e n e s s a r i o m a h i	
	omninoq in q n n o s i p o l o g i s a l q u i n i s	92
1	Sacrae theologiae caput est: arspodica	
	ad hunc autem hunc hunc hunc hunc hunc	12
2	Sacrae theologiae fundamentum est: arspodica	
	ad hunc hunc hunc hunc hunc hunc hunc	12
3	Sacrae theologiae origo est: arspodica	
4	Sacrae theologiae fons est: arspodica	
5	Sacrae theologiae fons est: arspodica	
	ca humaniora inuenta q n e o l u m i s	12
6	in Sacrae theologiae p u n t i e p o t e s t d i c t a p o	
	n e t i c a h u m a n i t a t i n e n e a n i l u m i s	12
7	in Sacrae theologiae n o n r e c t e d i c i t u r a l i a	
	r a m m a r i u m d o m i n a i m p a n o s a n o n i	12
8	Theologiae a n t i q u a t i t u d i n e d e d i t a i m p e r i	
	p o s t r e p t a p r a e n t i a u d d i c i t u r n o d i	12
9	Sacrae theologiae n o m e n e s t q u a m o d o a n t i o n	
	i m p a r t i s p o d o m i n a i p o l o g i a m a n a	12
10	Deus est mentitus d u m d i x i t p e n i t e n t e	
	m e n t i t u s e s t h o m o i n u l t i a p o l o g i s a n a	12
11	David est mentitus d u m d i x i t D o m i n e	
	i d e i s i n r o t u o l a n g u a a n t e a n t e	12
12	Psalmistae mentitus est d u m d i x i t C u m	
	v a r a s i n d i g n a t e e s t i n p o l o g i s a n t e	12
14	Figurae propheticae omnes possibiles	
	v e n i t a t e a n i p o l o g i a m a n t e	12
15	Insani hominis est querere quomodo	

35	Scientia theologie non videtur via nec cōpositiva nec resolutiva.	27
36	Scientia theologie non videtur via or- dinaria diffinitiva	27
37	Scientia sacre theologie nihil est ordi- naria q̄ poetica	27
38	Si theologia videtur ordine docendi non esset assensiva	
39	Demonstrare et scientificè procedere in theologia non compatitur assensum	27
40	Theologia p̄ hecatis et p̄ actibus harū no esse antiquiorem omnī generis sapi- entia contra Augustinus	20
41	In his exemplo Augustinus nihil proba- re Error	27
42	Non credere Augustino de antiquitate theologie et diuine sapientie	28
43	Problemata est t̄gens terminatio An theologia sit preferenda poetica.	27
44	Aliud ponere fundamentū scripte aliud non scripte theologie	20
45	Aliud caput querere scripte aliud non scripte.	10
46	Aliam querere scripte originem et non scripta.	20
47	Aliam vtriusq̄ fontem querere	
48	Similitate ad disputandum de diverso fonte vtriusq̄ theologie	20
49	In theologia aliud caput esse aliud nobilius esse	20
50	In theologia fundamentū ignobilius putare fundatū	20
51	Subiicere An theologia inspirata et in- genita sit p̄ior poetica	20

**Oratio habita ad
Reuerēdissimū i chri-**

sto patrem et dñm. dñm Raymundū Tienū
sancte Marienone presbiter Cardinalē Gur-
gensē et Legatū. In presentia universita-
tis Studii et plebis Lipsensis: per magistrū
Conradū Wimpine de Sagis sacre theologie
professorem.

St. H. 1626

St. H. 1626

8